

opstiller som almindelig Regel, at den Lovbestemte Straf altid skal nedfattes, naar Forbrydelser begaaes af unge Mennesker imellem 15 og 18 Aars Alderen, efter Omstændighederne indtil det Halve, og derhos endog bestemmer, at der i intet Tilfælde kan for Personer i den nævnte Alder anvendes høiere Straf end Strafarbejde i 8 Aar (§ 35). Det gaaer i samme Retning, naar det ved Reglerne om Gjentagelsesstraffene paahydes, at en Forbrydelse, der maatte være begaaet, inden Forbryderen har opnaaet sit 18de Aar, ikke virker Forhøjelse af den almindelige Straf (§ 61).

Lovudkastet har ved disse vigtige Bestemmelser ladet sig lede af Hensyn til Erfaringens Vidnesbyrd om, at under vore klimatiske Forhold og disses Indflydelse paa den legemlige og aandelige Udvikling den fulde Bevidsthed om Rettsordenen og de menneskelige Handlingers Forhold til denne, og dermed disses tilfældige eller utillædelige Indhold, i Almindelighed først er tilstede med 18 Aars Alderen, der jo som bekendt ogsaa i den civile Retssphære danner den Tidsgrense, ved hvilken Opdragelsen ansees som fuldstændig afluttet, og Myndighed indtræder. Landssthingets Udvalg har i sine Overvejelser ikke kunnet Andet end slutte sig til denne Anskuelse og det derpaa byggede Forslag.

Lovudkastets Regel i § 33, om, at Børn under 10 Aar ikke kunne straffes, stemmer med, hvad der allerede nu er gjældende Ret, og ei heller kunne de Principer, der ligge til Grund for Bestemmelserne i § 34 om Forbrydelser, begaaede af Børn imellem 10 og 15 Aar, siges at være noget ganske Ujænt i vor Straffelovgivning, men det har dog hidtil ikkun været for enkelte Arter af Forbrydelse, at vi havde bestemte Regler, medens man iøvrigt maatte tage sin Tilflugt til Anvendelse af Analogie. Grundtanken i Lovudkastets § 34 er nu den, at det ikke i Almindelighed udenvidere tør antages, at Børn i en Alder af 10 til 15 Aar have opnaaet en saadan Udvikling, at de have nogen Indsigt i deres Handlingers Strafværdighed, at dette med Bestemthed kun kan forudsættes med Hensyn til ganske enkelte Forbrydelser — Drab,

betydelige Legemsbestadigelser, Tyveri, Røveri og Udsættelse —, men at Spørgsmaalets Afgjørelse i andre Tilfælde maa beroe paa en Undersøgelse af Barnets Forstandsudvikling og Opdragelse. Det er derhos overhovedet kun for betydeligere Lovovertrædelser, at Lovudkastet vil, at Børn i denne Alder skulle ansees med Straf, og selv hvor det derfor maa antages, at Barnet har kunnet indsee Handlingens Strafbarhed, bliver det ikke at straffe, naar en Person over 18 Aar for lige Brøde ikkun vilde have paadraget sig Straf af Bøder eller simpelt Fængsel. Og selv hvor Brøden er større, men dog ikke betydeligere, end at den laveste Grad af Straffen for en Voksen i Loven er sat til Forbedringshuusarbejde, gives der Justitsministeriet Bemyndigelse til at frasælge Paatale mod Barnet, naar Omstændighederne give Udsigt til, at der paa anden Maade kan virkes for dets Forbedring. Ligesom det derhos fremgaaer af §§ 21 og 29, at Niis- og simpelt Fængsel ville være de almindelige Rejselsesmidler for Børn i den nævnte Alder, bestemmer § 34 sluttelig, at der i intet Tilfælde kan anvendes høiere Straf end Forbedringshuusarbejde i 2 Aar. — At Landslovens særlige Regel om, at den fulde Tilregnelighed med Hensyn til forsætlig Mandrab indtræder med det 14de Aar, ophæves ved Udkastets § 34, følger af sig selv. Sammenholdes nu derhos Indholdet af denne § med andre Bestemmelser i Lovudkastet, vise §§ 54 og 55, at Børn imellem 10 og 15 Aar ikke blive at straffe for efterfølgende Deeltagelse i Forbrydelse, altsaa f. Ex. ikke for Hæleri, at der ligeledes ved anden Meddeeltagthed kan blive Spørgsmaal om Fritagelse for al Straf, naar de maae antages forlevede af ældre Personer, og at der ei heller i de Tilfælde, hvor den Voksen er forpligtet til at gjøre Anmeldelse om en begaaet Forbrydelse, paahviler Børn en saadan Forpligtelse. Af stor Betydning er det ogsaa, at Børn i denne Alder i intet Tilfælde kan underkastes Straf af Forbedringshuus for begaaet Tyveri. Det kan sluttelig her erindres, at der ikke bliver rejst Paatale mod Noget for Forbrydelser, der maatte være begaaede i den her omhandlede Alder, naar dette ikke er skeet, inden han opnaaede det 18de Aar (§ 63).